



Hoe een bezoek een roeping werd

....het verhaal van Gerda den Ouden....

Soms gebeurt er iets in je leven waarvan je later vaststelt dat dit 'iets' bepalend bleek voor je verdere leven. Heb je dit wel eens ervaren? Ik wel.....



In oktober 2004 was ik in Bolivia voor een project van de stichting *World Servants*. Tijdens dit project heb ik een kinderdagverblijf in de plaats San Julian bezocht. Er was daar een meisje, haar naam was Anna en ze was drie jaar oud. Ze gaf mij haar hand door de tralies van de deur. Toen gebeurde er iets, er was een klik. Zij liet mijn hand niet meer los. Even later ging de deur open en kon ze bij me komen. Ze is op schoot gaan zitten en lekker dicht tegen mij aangekropen. Met elkaar praten konden we niet; ik spreek geen Spaans en we kwamen dan ook niet verder dan onze naam te zeggen. Op het moment dat ik weer weg moest, klemde ze haar armen om mijn nek en verhinderde mij om weg te gaan. Ik heb mij, letterlijk en figuurlijk, van haar los moeten maken. Deze gebeurtenis heeft ertoe geleid dat er een verlangen in mijn hart is ontstaan om iets te kunnen betekenen voor kinderen die weinig of niets hebben.

Op dat moment is voor mij een zoektocht begonnen naar wat ik met mijn leven wil en, nog belangrijker, wat God met mij in gedachten heeft! Opnieuw speelde een *World Servants* project, dit keer in Malawi (2005), hierin een grote rol. Tijdens dit project heb ik mijn hart verloren aan Afrika. Ik werd geraakt door de warmte van de mensen, de wijze waarop ze zich redden met (te) weinig en de zorg die er is voor elkaar.

Het werd voor mij steeds meer helder dat mijn toekomst in Afrika zou komen te liggen en dat ik 'iets' met kinderen zou gaan doen. Wat dat concreet zou worden bleef echter onduidelijk. Het liefst wilde ik meewerken om iets op te bouwen, maar of dat mogelijk zou zijn wist ik niet..... (vervolg op pag. 2).

Maranatha Children's Centre Foundation

In de stad Mkushi, Zambia, ongeveer vijf uur rijden van de hoofdstad Lusaka heeft Scholastica 'Schola' Kwenda het initiatief genomen tot het opzetten van het *Maranatha Children's Centre*. Om dit te kunnen doen heeft zij haar baan als verpleegkundige bij een grote particuliere school opgezegd en is zij met een enorm geloofsvertrouwen begonnen aan dit bewonderenswaardige project.

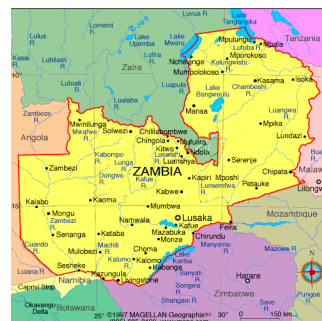


Zoals veel Afrikaanse landen kampt ook Zambia met de dramatische gevolgen van HIV/AIDS. Dit leidt ertoe dat steeds meer kinderen op jonge leeftijd wees worden. De primaire doelgroep van het kindercentrum bestaat uit wezen die nauwelijks of zelfs geen sociale context meer hebben waarbinnen zij kunnen worden opgevangen.

De aanpak van het project is, voor Afrikaanse begrippen, redelijk gestructureerd. Er is een formele stichting opgericht, de *Maranatha Children's Centre Foundation*. Deze stichting heeft dichtbij Mkushi 18 hectare land gekocht (vervolg op pag. 3).

In dit nummer:

- Hoe een bezoek een roeping werd
- Maranatha Children's Centre Foundation
- Bezoek aan Mkushi
- Umutima Foundation
- Presentatiebijeenkomst



Begin 2008 ben ik actief op zoek gegaan naar een organisatie die mij zou willen uitzenden naar Afrika. Tot mijn teleurstelling bleven deuren gesloten en sommige gingen zelfs dicht. Mijn conclusie was dat dit niet de weg was die ik moest gaan.

Via via kwam ik in contact met de directeur van de organisatie AGREDS in Ghana. Deze man heeft ook contacten in Malawi en hij verwees mij naar een project voor de opvang van straatkinderen. Dit contact heeft er in geresulteerd dat ik in mei 2009 voor drie weken naar Malawi vertrok om te kijken of ik mij in dit het project nuttig zou kunnen maken. Al snel kwam ik erachter dat dit niet het geval was. De resterende tijd in Malawi heb ik gebruikt om andere projecten te bezoeken, waaronder een babycrisisopvang van de organisatie *Ministry of Hope*. Deze organisatie heeft ook een aantal voedingscentra in de omgeving van de hoofdstad Lilongwe en een mobiele medische kliniek. De organisatie gaf mij een goed gevoel en ik wilde graag verder onderzoeken wat de mogelijkheden hier voor mij zouden zijn.

Na terugkomst in Nederland heb ik bij *Ministry of Hope* aangegeven dat ik graag bij hen zou willen werken. Vervolgens brak een periode aan van lang wachten en veel geduld hebben. Het duurde uiteindelijk tot het najaar van 2009 voor er een positief antwoord kwam. Er was weliswaar niet direct een vacature, maar ik was welkom. Voordat ik zou besluiten mijn leven in Nederland vaarwel te zeggen, leek het mij verstandig eerst voor een langere periode vrijwilligerswerk bij *Ministry of Hope* te gaan doen. Ik besloot voor een periode van drie maanden (mei t/m juli 2010) naar Malawi te gaan.

Ongeveer een maand voor mijn vertrek naar Malawi hoorde ik over een Zambiaanse vrouw die een kindercentrum op wil starten in Mkushi, Zambia. Mijn eerste reactie was: deze mevrouw gaat doen wat ik ook graag wil. Mijn focus lag echter op Malawi, dat was immers de plek waar ik moest zijn. Punt.

Een goede week later kwam het gesprek echter weer op deze Zambiaanse vrouw en haar project. Dit gesprek heeft er in geresulteerd dat ik tijdens mijn verblijf in Malawi besloten heb voor anderhalve week naar Zambia te gaan om te kijken wat dit project in de stad Mkushi inhoudt. Een keuze waar ik nog geen moment spijt van heb gehad.

De ontvangst in Zambia door Scholastica 'Schola' Kwenda was bijzonder warm en het klikte ook direct. Schola wil een kindercentrum opzetten dat onder andere bestaat uit vier woonhuizen die elk plaats bieden aan 12 weeskinderen. Dit alles is ondergebracht in de *Maranatha Children's Centre Foundation*.

Tijdens mijn bezoek aan de wijk Itala, een wijk waar veel weeskinderen wonen, werd ik diep geraakt door de levensomstandigheden van deze kinderen. Veel van de wezen wonen bij hun oma. Er is vaak geen geld voor voedsel, kleding en scholing. Als dit niet verandert dan rest voor deze kinderen niets anders dan een uitzichtloze toekomst. Het werd voor mij duidelijk dat dit de plek is die God voor mij heeft bedacht. Het voelt goed om samen met Schola aan het kindercentrum te gaan bouwen, zowel letterlijk als figuurlijk. Ik bid, hoop en verwacht dat ik samen met Schola de kinderen van Mkushi een betere toekomst kan geven. Een leven met liefde en perspectief.

Ik hoop dat u, in figuurlijke zin, met mij mee op reis wil gaan en de ontwikkelingen in Zambia wil volgen en steunen.

Gerda den Ouden

Bezoek aan Mkushi

Gerda gaat op 13 maart a.s. voor een week naar Mkushi. Zij zal daar met 'Schola' en het bestuur van het *Maranatha Children Centre* concrete afspraken maken over de invulling van haar werkzaamheden en haar definitieve komst naar Zambia.



De bedoeling is dat op dit land vier woonhuizen voor weeskinderen komen. Daarnaast zijn er plannen voor een school. Om in het eigen levensonderhoud te kunnen voorzien én *vocational training* (vakonderwijs) aan te kunnen bieden, komen er onder andere een varkens- en een kippenschuur en worden maïs en groenten geplant. Verder is er, behalve veel grond, nog niets.

De *foundation* heeft een bestuur, waarin onder andere enkele lokale, blanke, boeren zitting hebben. De beschikbare fondsen zijn nog beperkt. Dat leidt tot een 'kip - ei' situatie; als het project loopt komt geld beschikbaar om het project verder uit te bouwen, maar om het project van de grond te krijgen is geld nodig. Lokaal zijn bouwmaterialen beschikbaar gemaakt en eind 2010 is de bouw van het eerste woonhuis gestart.

Gift. Woensdag 29 december 2010 heeft Gerda, naar aanleiding van een presentatie over het *Maranatha Children Centre*, een gift van €2500 voor het project ontvangen van de Ridderkerkse 'Vrouwen voor Vrede'. Heel hartelijk bedankt!

Umutima Foundation

De activiteiten die Gerda in Zambia gaat ontplooiën zullen structureel moeten worden ondersteund. Besloten is daartoe een stichting op te richten: de *Umutima Foundation*.

De naam. Umutima is een woord uit het Bemba. Bemba is de taal die gesproken wordt in het Mkushi district. Umutima betekent *hart*. Het woord hart heeft vele betekenissen. Een aantal van deze betekenissen sluit mooi aan bij waar Umutima voor wil staan. Het hart is het symbool van liefde. Een kloppend hart betekent leven. Hart betekent ook kern, middelpunt. De *Umutima Foundation* wil graag het middelpunt, de draaiende factor zijn van projecten om het leven van de weeskinderen in Zambia te verbeteren. Ook geeft kern de verbondenheid aan met de thuisgemeente van Gerda namelijk Volle Evangelie Gemeente 'De Kern' in Ridderkerk.

Het beeldmerk. Ook het beeldmerk heeft een diepere betekenis. De Umutima Foundation is er voor weeskinderen in Zambia. Met het huis willen we duidelijk maken dat we willen zorgen voor onderdak en geborgenheid. De zon geeft aan dat we de kinderen een zonnige en hoopvolle toekomst willen geven. Het beeldmerk is uitgevoerd in primaire kleuren omdat het primaire levensbehoeften betreft.

De *Umutima Foundation* heeft onder andere tot doel projectmanagement gericht op projecten ten bate van weeskinderen in Zambia te verzorgen en opvangvoorzieningen en voorzieningen voor voeding en scholing voor weeskinderen te realiseren, te beheren en te exploiteren. Daarnaast streeft de stichting ernaar samenwerking met lokale partners aan te gaan en fondsen te werven om de doelstellingen te realiseren.

Presentatiebijeenkomst - 14 april 2011 in Ridderkerk

Donderdag 14 april aanstaande wordt in het gebouw van Volle Evangelie Gemeente 'De Kern' in Ridderkerk een bijeenkomst georganiseerd waar Gerda haar plannen verder zal toelichten. Die avond zal ook de Umutima Foundation worden gepresenteerd en kan kennis worden gemaakt met de mensen achter de stichting. Adres: Stadhouderslaan 29 in Ridderkerk. Ontvangst: vanaf 19.30 uur. Aanvang: 20.00 uur.

Financiële ondersteuning

Wij hopen dat u enthousiast bent geworden voor het werk dat Gerda gaat doen. U kunt dit werk ondersteunen door een gift over te maken op rekeningnummer **1570.12.263** t.n.v. VEG De Kern Zending o.v.v. 'Umutima Foundation'.



Contact

E-mail:
info@umutima.nl

Postadres:
Pruylenborg 185
3343 ND H.I. Ambacht